

พระธรรมกายเป็นที่รวมประชุมของจักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง รวมประชุมอยู่ในนั้น ด้วยพระธรรมกายอย่างเดียวจึงจะแจ้งได้ นี่คือวัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ ไม่ใช่เพื่อการอื่นเลย แต่ว่าเมื่อมาเกิดแล้วก็ลืมเป้าหมายของชีวิตว่า เกิดมาทำไม จะไปสู่เป้าหมายได้อย่างไร มันลืมหมด จะต้องอาศัยผู้รู้ที่มีกำลังบุญกำลังบารมีมาก ๆ อย่างพระบรมโพธิสัตว์ หรือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นต้น มาชี้ทางให้เราจึงจะทราบ เพราะฉะนั้นตอนนี้ทราบแล้ว เราก็ต้องชวนช่วยกัน

๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ดูละครภายในดีกว่า

เหลือเวลาอีกแค่ ๒๕ วัน ก็จะออกพรรษาแล้ว เราตั้งใจว่าพรรษานี้จะปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ เพื่อให้ได้บรรลุพระธรรมกาย ที่มีอยู่ในตัวของเรา ซึ่งเป็นที่พึงที่ระลึกอันสูงสุด สิ่งอื่นไม่ใช่ วันเวลาผ่านไปเร็วมาก เพราะฉะนั้นเวลาที่เหลือก่อนออกพรรษานี้ ให้ทุก ๆ คนได้ปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ ครุไม่ใหญ่จะพูดให้น้อยลง เราจะได้มีช่วงนั่งให้ยาวขึ้นอีกสักนิด เพื่อที่เราจะได้มีชั่วโมง หยุด ชั่วโมงนี้ ชั่วโมงกลาง เป็นชั่วโมงที่สำคัญมากสำหรับการเกิดมาเป็นมนุษย์ในแต่ละครั้ง เพราะชั่วโมงดังกล่าวนี้จะทำให้เราได้ใกล้ชิดกับพระรัตนตรัย จนกระทั่งเห็นพระรัตนตรัยและก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระรัตนตรัย

เพราะฉะนั้น ๒๕ วันที่เหลือ ต้องลุยปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ ทั้งในชั่วโมงที่เป็นนักเรียนอนุบาลฝึนในฝืนวิทยาและหลังโรงเรียนเลิกแล้วก็

ให้ใช้เวลาสำหรับการปฏิบัติธรรม อย่าไปดูทีวี ดูละครอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
เราก็ดูกันมาหลายสิบปีแล้ว ก็มีแค่พระเอก นางเอก ผู้ร้าย ผลัดกัน
แพ้ ผลัดกันชนะ บางทีก็แอบปี๋เอ็นดิงบ้าง บางทีก็ไม่แอบปี๋บ้าง มันก็มี
อยู่แค่นี้ ดูละครภายในดีกว่า จะเป็นละครที่เป็นเรื่องจริงของเรา
ไม่ต้องไปดูใครเลย ดูตัวเราให้ได้ แล้วเดี๋ยวอย่างอื่นก็เรื่องเล็ก

๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ถ้าปฏิบัติจริงต้องได้ผล

พรพรานเราเหลือเวลาอีก ๒๓ วัน อย่างนี้กว่านานนะ มันประเดี๋ยวเดียว
เราตั้งใจไว้แล้วว่า พรพรานนี้เป็น พรพรานแห่งการบรรลุธรรม หมายความว่า
เราจะทุ่มเทชีวิตจิตใจลงมือปฏิบัติธรรม จะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า จะเจ็บ จะ
ป่วย จะไข้ มีภารกิจ มีหนี้มีสิน หรือมีอะไรก็แล้วแต่ไม่ให้สิ่งเหล่านั้นเป็น
ข้ออ้าง ข้อแม้ เจื่อนไข จะต้องลุยปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระในตัวให้ได้

เราผ่านมาได้ ๖๗ วันแล้ว แล้วก็รู้ตัวของเราดีว่า ผลแห่งการปฏิบัติเป็น
อย่างไร ถ้าเราลงมือปฏิบัติจริง ๆ ที่จะได้ผลเลยเป็นไม่มี มีแต่ดีมากหรือดี
น้อย ซึ่งก็จะค่อย ๆ ดีเพิ่มขึ้นทุกวัน ถ้าดีน้อยเราก็ทำให้ดีมาก ถ้าดีมากเราก็
ให้มากขึ้นไปเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้น ๒๓ วันที่เหลืออยู่นี้ ต้องลุยกันให้เต็มที่เลยนะ นั่งหลับตา
ทำความเพียรกันให้ดี ซึ่งเราก็รู้หลักวิชชากันแล้วทุกคนเหลือแต่ความเพียร
พอออกพรพรานแล้วเราจะได้ขึ้นอกขึ้นใจว่า พรพรานที่นับกันวันต่อวันเราได้